

ærede Forslagsstillers Forslag. Der er en anden Ulempe forbunden med Udvalgets Forslag, som ogsaa er blevet gjort gjældende her, den nemlig, at det udstrækker Forsamlingens Lovgivningsmyndighed ud over den Tid, for hvilken Forsamlingen er valgt eller med andre Ord, at derved gives en Lov, som først vil faae Lovskraft, efterat Forsamlingens Functionstid er ophørt. Hvis dette nu var noget Eneftaaende, vilde jeg lægge en ikke ringe Bægt paa denne Indvending, men, mine Herre! detsamme gjælder om en anden stor og vigtig Lov, nemlig Finantsloven. Naar vi næste Aar komme sammen her, skulle vi votere en Finantslov, som kommer til at gaae fra 1ste April 1852 til 1ste April 1853. Da nu Ophævelsen af Consumtionen i Kjøbenhavn er saa dybt indgribende i de finantstillede Forhold, saa er det ganske naturligt, at vi ved Behandlingen af denne Finantslov samtidigt dermed eller til det Tidspunkt træffe Foranstaltninger, som have Hensyn dertil. Vi ville jo, idet vi votere denne Finantslov, og den skulle vi votere, kunne stoppe al den Indtægt, som kommer fra Consumtionen, og i dens Sted sætte en anden Indtægt, og ved at gjøre dette ville vi være i vor fulde Myndighed og ikke gjøre noget Indgreb i de kommende Forsamlingers Myndighed. Jeg troer derfor, at denne Indvending, skjøndt den ved første Siekast synes at have nogen Bægt, ved nærmere Overveielse ikke nær har den Betydning, som er lagt paa den. Jeg troer, at det er ganske rigtigt, at vi udtale, til hvad Tid Consumtionen skal ophøre, for at vi kunne dele Ansvarer derfor med Regjeringen og ikke vælte det over paa den for Noget, som den ikke kan udføre, naar vi ikke anvise den Midlerne dertil og navnlig til at bære det Tab, som Ophebet af Consumtionen maatte medføre, og jeg anseer det derhos for rigtigt, at Consumtionen ophæves til en Periode, som vil sætte os istand til samtidigt at træffe Foranstaltninger, hvorved vi kunne dække det Udfald i Indtægten, som derved vilde bevirkes. Jeg maa saaledes stemme for Udvalgets Majoritets Indstilling.

Lunde: Jeg har den Anskuelse, at det vilde være rigtigt at hæve Consumtionen i Kjøbenhavn snarest muligt, naar ikke væsent-

lige Hindringer vare derimod, fordi jeg troer, at det er uretfærdigt at beskætte et enkelt Sted i Landet fremfor det øvrige Land, og det kan vel ikke nægtes, at Kjøbenhavn, enten det nu er lidet eller meget, maa bære en væsentlig Andeel af Consumtionsafgiften. Jeg er imidlertid af den Formening, at den ikke falder saa ganske paa de ringere Classer, som her fra flere Sider er gjort gjældende; thi det er ikke alene indrømmet fra flere Sider, at Landmanden over hele Sjælland bærer en vis Deel deraf, men ogsaa de Handlende i Kjøbenhavn, som beskætte sig med de Artikler, her er Tale om, maae bære en stor Deel af Byrden og vilde navnlig komme til at bære en Deel deraf, derved (hvad der ogsaa er antydet her idag af en foregaaende Tale), at mange Artikler, som ellers vilde gaae til Kjøbenhavn, for derfra atter at gaae søværts bort, vilde maaffee da gaae bort gennem andre Søjlssteder end Kjøbenhavn. Altsaa er det ikke blot dem, der consumere Varer her i Kjøbenhavn, som komme til at lide derunder, men det er ogsaa i en særegen Henseende de Handlende, som give sig af med disse Artikler. Men der er en anden og efter min Mening en væsentlig Aarsag, hvorfor jeg ikke har dristet mig til at holde paa, at Consumtionen blev hævet strax i Kjøbenhavn, en Aarsag, som jeg har troet maatte antages for overveielende vigtig, og det er den, at Finantsministeren ikke har troet at kunne affee denne Afgift. Om det end maatte være nok saa vigtigt for Kjøbenhavn at blive fritaget for Consumtionen, naar vi ikke bestemt kunne paavise nogen anden Udvei, hvorfra en ligesaa stor Indtægt kan tages, saa troer jeg, at Kjøbenhavn skylder at finde sig deri for den Tid, som her er foreslaet. Hvis Tiden var vedbleven at være ubestemt, vilde jeg ikke være gaaet ind derpaa, men jeg troer ogsaa, at det er en væsentlig Forandrig, der er foregaaet fremfor det Lovudkast, som foreslaa, at vi her have faaet et bestemt Tidspunkt. Hvorvidt dette maatte være truffet rigtigt, derom har været yttret forskellige Meninger, men jeg troer dog, at det overveielende Antal i Forsamlingen vil være enigt i, at det ikke er fastsat saa ganske urigtigt. Der er foreslaet, at Consumtionen